

Nr. 27. Det ovennævnte Mindretal finder derimod, at der for de ommeldte Bunde bør indrømmes de omboende Fiskere den Begunstigelse at kunne skaffe sig Vedtægter.

Da der er forbundet ikke saa ringe Besvær med at saa Vedtægter i Stand, synes de at burde være gældende mindst 3 Aar, og naar der er Tilfredshed med de gældende Vedtægter, er der næppe Anledning til at paabyrde de paagældende Uejslighed med at afgive Erklæring om, at disse ønskes opretholdte. Derfor stilles Ændringsforslagene Nr. 28 og 29.

Det kan utvivlsomt ofte være meget vanskeligt for Fiskere tilstrækkeligt at oplyse, at mindst $\frac{2}{5}$ af deres Aarsindtægt hidrører fra Fiskeri, og det anses derfor rigtigt tillige at beholde den nugældende Bestemmelse, der stemmer med det oprindelige Regeringsforslag, om, at Fiskere, der efter Kommunalbestyrelsens Skøn drive Fiskeri som Hovederhverv eller væsentlig Bieerhverv, have Stemmeret. Der synes ikke at være tilstrækkelig Grund til i dette Tilfælde at lade Stemmeretten indtræde før 25 Aars Alderen. Som Følge heraf stilles Ændringsforslag Nr. 30.

Der er formentlig næppe tilstrækkelig Grund til at paabyrde Amts- og Købstadkommunerne med at tage Del i Lønningen til Fiskerifogeder, der ligesom det øvrige Fiskerikontrollpersonale findes at burde lønnes af Statskassen. I saa Fald bør Udnævnelsen og Afstedigelsen af disse Bestillingsmænd ske af Landbrugsminderen, og Bøderne for Overtrædelser af Vedtægterne ligesom de øvrige Bøder efter Loven tilfalde Statskassen. Derfor stilles Ændringsforslagene Nr. 31 og 36.

Da en aarlig Løn af 1,000 Kr., stigende til 1,500 Kr., for Assistenten ved Fiskerikontrollen, synes ikke at være for høj i Forhold til Lønningen for andre Funktionærer, med hvilke de nævnte Assistenten kunne sættes i Klasse, stiller ovennævnte Flertal i Udvalget Ændringsforslag Nr. 32. — Fornævnte Mindretal anser ikke den af Flertallet foreslaaede Lønningsforhøjelse at være i og for sig for høj, men finder, at Udgiften ved Fiskerikontrollen i det hele er uforholdsmæssig stor, og mener, at den burde og kunde nedbringes, endog ved en bedre Ordning, f. Eks. saaledes, at der foruden Assi-

stenterne kun ansættes en Kontrolør eller Inspektør, der tillige kunde være raadgivende for Regeringen og vejledende for Fiskerne.

Da Fiskeri med Trawl er i høj Grad skadelig for Fiskeribestanden, og da der med dette Redskab kan opfiskes betydeligt i kort Tid, synes den almindelige Bødestraf for ulovligt Fiskeri her at være for ringe, hvorfor Ændringsforslaget Nr. 33 stilles.

Ændringsforslagene Nr. 34—37 ere en Følge af andre Ændringsforslag.

Overtrædelse af den foreslaaede Bestemmelse om, at Fangstredstaber, der sættes ud for Fjorde, Aaers, Bækkes og Indvandes Udløb, altid skulle anbringes saaledes, at mindst $\frac{1}{3}$ af Passagen for Fiskene er fri, saavel som Overtrædelse af den foreslaaede Bestemmelse om Afstanden ud for Fjordens Udmunding, inden for hvilken Fangstredstaber ikke maa benyttes, egner sig formentlig til at være offentlig Paatale undergivet, og derfor stilles Ændringsforslag Nr. 38.

I Overensstemmelse med det anførte stilles følgende

Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 3.

1) 3de Linie forandres „Afmærkningen“ til „Mærkningen“.

Til § 4.

2) I 2det Stykke, 1ste Linie efter Ordet „indtagen“ indskrives: „fra det Øjeblik af, at der i Strandkanten ud for Pladsen eller paa selve denne er anbragt en Pæl med Ravnepogstaver, eller paa Stedet en Bøje med saadanne, og naar derefter Udætningen af Garnet paabegyndes, for saa vidt Fisketiden er inde, og fortsættes saa hurtigt, som Vejrliget tillader det. Den vedbliver at anses for lovlig indtagen.“

Vedtages dette Ændringsforslag, udgaar Paragraffens 3dje Stykke.